Zweden: xenofobie of een mislukt integratiebeleid?

Posted on 17 september 2022 by Sujet Shams

Toen ik afgelopen week een telefoontje pleegde naar Zweden zat ik achter mijn laptop voor dit artikel. De overwinning was nog niet bekend. Ik was ervan overtuigd dat het linkse blok uiteindelijk zou winnen. Het moest wel stemmingmakerij zijn, Zweden zou toch nooit massaal zo rechts stemmen?

Ik kom al 24 jaar in Zweden en ik had de afgelopen 10 jaar het land alleen maar linkse idealen zien verwezenlijken. Toenemende immigratie en feminisme (zoals we dat niet eerder hadden gekend). Zweden was een overwegend links land, zo dacht ik.

Totdat mijn nichtje, één dag voor de uitslag, zei dat het rechtse blok (met op dat moment een voorsprong van 0,7 procent) een redelijke kans maakte. Ik vroeg naar haar indrukken. Dochter van migranten, maar zelf geboren in Zweden.

De overwinning op rechts zou volgens haar plaatsvinden omdat veel politiek dakloze Zweden nu juist extra gemotiveerd waren om te gaan stemmen. Op zowel

links als rechts. Links uit angst voor de mogelijke overwinning van Jimmie Åkesson (leider van de Zweden Democraten) en rechts dat nu eindelijk hoop zag om socialistisch Zweden de ogen te openen voor de oorzaken van toenemende criminaliteit.

Dat Nederlandse media zo geschokt leken over de feiten in Zweden zegt des te meer over de naïviteit in ons land (of enorme desinteresse, dát kan natuurlijk ook). Ook ik bleef redelijk naïef ondanks mijn oprechte interesse voor het land. Sinds woensdag is de uitkomst bekend. Rechts heeft de verkiezingen gewonnen. Met als voornaamste reden: bendegeweld. Maar de ruk naar rechts laat mijns inziens ook angst zien.

Zweden verandert in een rap tempo

Dat de Zweden Democraten zo populair werden zou te maken hebben met hun achterban die simpelweg anti-migratie zou zijn. Of volgens sommigen zelfs xenofoob. Ik ontken niet dat die sentimenten aanwezig zijn in de Zweedse samenleving, maar het argument is met de ontwikkelingen in de laatste jaren bijna lamlendig te noemen. Omdat in Zweden de hel bijna dagelijks uitbreekt. Met drastische culturele veranderingen, toenemend geweld en criminaliteit.

In 2019 verdubbelde het aantal zelfgemaakte explosieven in Zuid-Zweden ten opzichte van het jaar ervoor. Reden: het is een machtsmiddel voor bendeleden in hun strijd om de drugsmarkt. Het gebeurt vooral in de grootste steden en bijna alleen in migrantenwijken.

Dan de demografische veranderingen, waarbij de term ‘multiculturele samenleving’ een angstwekkende lading krijgt. Mijn beeld van een ooit vredig land waar ik iedere zomer als kind op vakantie ging is totaal veranderd.

Migratie

Is migratie nou echt zo’n groot probleem? Het is toch iets van alle tijden? Het debat over migratie ben ik eigenlijk helemaal beu en het is ambigu. Mensen uit derde wereldlanden gaan op zoek naar een beter bestaan. Een land als Zweden met een sociaal welvaartsysteem en een gastvrij, haast verwelkomend beleid is ideaal.

Wat nou als ik een inwoner was van een land in Afrika of het Midden-Oosten en ik

scrolde door mijn sociale media die mij toegang geven tot beelden van een veel beter leven en samenleving. Dan zou ik mijn laatste centen uitgeven om daarheen te gaan. Met alle risico's die daarbij komen kijken.

Ik gun iedereen een beter leven. Ook de migrant uit bijvoorbeeld Somalië. Maar ik zou mijn Zweedse vrienden, en zelfs mijn eigen migrantenfamilie, tekort doen als ik de idealistische hoop van medemenselijkheid bleef aanhouden.

Zo'n gastvrij beleid blijkt nu ten koste te gaan van de mensen die er al wonen. Dit is een realiteit die net zo onverbiddelijk is wanneer je het negeert, als wanneer je zegt dat je de grenzen wilt sluiten voor mensen die op zoek zijn naar geluk. Of zelfs mensen die in oorlog en ellende verkeren.

Oorzaak

Wat is nou de oorzaak van het toenemende geweld op straat? Mijn bronnen in Zweden gooien het op een mislukt integratiebeleid. Een braaf, bescheiden volk wordt nu geteisterd door vervelende migranten. De Zweedse overheid heeft dus gefaald.

En ik denk dat die overheid zal blijven falen. Ik vind oorzaken van problemen zoeken in integratiebeleid inmiddels een platitude. Het lijkt me ingewikkeld om in een liberale democratie waarin het recht op individuele vrijheden belangrijk is mensen te dwingen tot integratie. Vooral als het gaat om mensen met een heel andere cultuur.

Twee jaar geleden, tijdens de pandemie, bleek communicatie met grote groepen in de Zweedse samenleving al een behoorlijke kwestie. De culturele verschillen bleken zo groot dat de Zweedse overheid hen niet kon bereiken. Nou nam Zweden de coronaregels niet zo nauw, maar kon zelfs de maatregelen die zij wel hanteerden niet overbrengen, laat staan handhaven. Met als gevolg dat grote groepen migranten vaker besmet raakten.

Geef het rechtse blok een kans

Dat mensen uit mijn familie niet blij zijn met de rechtse overwinning begrijp ik heel goed. Zij zijn teleurgesteld in hun Zweden dat een statement maakt dat lijkt af te doen aan wat zij wél hebben bereikt.

Maar hun antwoord op integratie is ontoereikend. Zij projecteren hun eigen beleving van migratie op anderen van wie ze hoopten dat zij hetzelfde zouden doen.

Mijn nichtje is consultant in de IT en haar moeder werkt al langer dan twintig jaar voor een Zweedse rechtbank waar ze rapporten opstelt, bij wijze van advies voor een vonnis. Daarnaast helpt ze de overheid bij de integratie van asielzoekers.

Als het beeld van goed presterende en goed opgeleide migranten de overhand zou krijgen, hadden de Zweden weinig te klagen. Maar dit geldt helaas slechts voor een kleine minderheid. De excessen die bendeleden veroorzaken zorgen ervoor dat de mate van schade die een maatschappij kan hebben onverdraaglijk wordt. Als de winnaars van de verkiezingen dat tegen willen gaan, zullen ze wel eerst een kans moeten krijgen. Die kans moeten ze krijgen.

Wynia's Week *verschijnt 104 keer per jaar, dank zij de donateurs.* ***Doet u mee?*** *Hartelijk dank!*